

Sygn. akt I C 260/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa ***G. R.***

przeciwko ***(...)w D.***

o zapłatę kwoty 200 zł

I/ oddala powództwo;

II/ zasądza od strony powódki na rzecz pozwanego kwotę ***77 zł*** tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka G. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...)w D. kwoty 200 zł tytułem zwrotu zabranych z jej rachunku środków pieniężnych. Na uzasadnienie żądania wskazała, że w dniu 22 stycznia 2015 r. dokonano zaboru z jej konta w pozwanym Banku kwoty 200 zł. W trakcie reklamacji pozwany stwierdził, że przy użyciu karty bankomatowej środki pieniężne w kwocie 200 zł zostały pobrane przy użyciu oryginalnego numer (...). Pozwana zaprzeczyła, by pobrała wskazaną kwotę i uważa, że dokonano zaboru tych pieniędzy na jej szkodę.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...)w D. wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania. Podniósł, że po stronie powódki brak jest legitymacji procesowej czynnej, gdyż pozwany zawarł umowę rachunku bankowego z Ośrodkiem Pomocy (...), do którego wydana została bezimienna karta wraz z numerem (...), a nie z powódką. Powódka jest jedynie podopieczną (...) i pobiera świadczenia, korzystając z udostępnionej jej przez (...) karty do rachunku, na który przelewane są przyznane świadczenia. Pozwany wskazał także, że w dniu 22.01.2015 r. o godz. 15:04:19 odebrano gotówkę w kwocie 200 zł z bankomatu pozwanego przy wykorzystaniu należącej do (...) karty o nr (...) i poprawnego nr (...). Wskazał na następujące po sobie w tym dniu operacje dokonane w bankomacie, a mianowicie sprawdzenie salda oraz próby dokonania wypłaty gotówki przekraczające limit karty i salda rachunku. Podniósł, że operacje bankomatowe mogły być dokonywane przez osobę trzecią, która posługiwała się kartą i nr (...) udostępnionymi powódce. Pozwany zaprzeczył, by dokonał zaboru pieniędzy na szkodę powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Bank Spółdzielczy zawarł umowę rachunku bankowego z Ośrodkiem Pomocy (...), do którego wydana została bezimienna karta nr (...) wraz z numerem (...). Powódka jest podopieczną (...) i pobiera świadczenia, które przelewane są na wskazany rachunek bankowy, udostępniony powódce przez (...) wraz z kartą bankomatową do rachunku (niesporne).

W dniu 22.01.2015 r. powódka wraz z konkubentem T. P. przyjechała do D. m.in. celem pobrania gotówki z bankomatu, jednak sama została w pobliskim parku a kartę bankomatową wraz z numerem (...) przekazała konkubentowi. T. P. kilkakrotnie podchodził do bankomatu zainstalowanego w Oddziale pozwanego Banku przy ul. (...), sprawdzał saldo, podjął próbę wypłaty gotówki w kwotach 600 zł oraz 500 zł. Po kolejnym sprawdzeniu salda okazało się, że dostępne środki pomniejszone zostały o dokonaną transakcję wypłaty kwoty 200 zł, w związku z czym T. P. wszedł do placówki Banku w celu złożenia reklamacji, a gdy okazało się, że nie jest osobą, której wydano kartę i (...), a uprawniony użytkownik karty pozostał w parku, odmówiono mu wyjaśnienie sprawy. Następnie powódka osobiście zgłosiła się do placówki Banku i zgłosiła ustnie reklamację, a następnie reklamację taką wniósł (...). Po zbadaniu transakcji dokonanych przy użyciu bankomatu uznano reklamację za nieuzasadnioną z powodu wypłaty z rachunku kwoty 200 zł przy użyciu oryginalnej karty i numeru (...).

Dowód: zeznania świadków T. P. i B. K.

reklamacja powódki z dnia 23.01.2015 r. i 03.02.2015 r.

reklamacja (...) z dnia 23.01.2015 r.

odpowiedź na reklamację z dnia 23.01.2015 r. i 11.02.2015 r.

zapis monitoringu bankomatu na płycie CD

wydruki salda rachunku udostępnionego powódce (k.7)

notatka służbowa B. K.

Z wydruku dziennika bankomatu (...) w D. wynika, że w dniu 22.01.2015 r. o godz. 15:02:36 rozpoczęto transakcję kartą, po wprowadzeniu nr (...) i wprowadzeniu odpowiednich funkcji i odebraniu karty gotówka w kwocie 200 zł została udostępniona i odebrana dokładnie o godz. 15:04:19 karty o nr ***** (...). Następnie o godz. 15:10 dokonano przy użyciu ww. karty i (...) próby wypłaty kwoty 600 zł, która przekraczała saldo rachunku i limit wypłat dla powódki, i nie została zrealizowana, a następnie o godz. 15:11 podjęto próbę wypłaty kwoty 500 zł, która także przekraczała dostępne saldo i nie została zrealizowana. Następnie jeszcze trzykrotnie sprawdzano saldo do godz. 15:21. Następnie operacja wypłaty gotówki z bankomatu w dniu 22.01.2015 r. została zaksięgowana na rachunku (...) nr (...) w dniu 27.01.2015 r. W dniu 23.01.2015 r. przy uzupełnianiu kaset bankomatu sporządzono raport, z którego wynika, że stan kaset odpowiada dokonany transakcjom. Stwierdzono, że P. wynosił 300 000 Rozchód 293 320, a stan bankomatu wyniósł 6 680, który zgadzał się ze stanem kaset 6680. Nie stwierdzono braku, ani nadwyżki. W specyfikacji stanu gotówki z kaset wykazano, że znajdowały się 3 szt. x 100 zł = 300 zł, 3 szt. x 50 zł = 150 zł oraz 623 szt. x 10 zł = 6 230 zł, razem 6 680 zł.

Dowód: zeznania świadka A. N.

wydruk z dziennika bankomatu z dnia 22.01.2015 r.

zaksięgowanie wypłaty z bankomatu na rachunku

raport kasowy bankomatu nr (...)

wydruki stanu operacji i kaset bankomatu

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Wprawdzie powódki nie łączyła z pozwanym umowa rachunku bankowego i z tego stosunku prawnego powódka nie może wywodzić roszczeń dotyczących prowadzenia rachunku, jednak posiada uprawnienie do żądania naprawienia

szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym. Jak sama powódka wskazywała swoje roszczenia wywodziła nie z umowy rachunku, lecz zaboru jej pieniędzy. Roszczenia z tytułu czynu niedozwolonego wynikają z treści art. 415 k.c. i opierają się na zasadzie winy. Przepis ten bowiem stanowi „Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia”. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z art. 6 k.c., powódka obowiązana była udowodnić zdarzenie wywołujące szkodę, wysokość szkody, osobę sprawcy, winę i związek przyczynowy między zdarzeniem, a szkodą. O ile powódka wskazała pozwanego, jako osobę odpowiedzialną za „zabór” należących do niej środków pieniężnych oraz wysokość brakujących środków, to w żaden sposób nie wykazała, by nastąpiło zdarzenie powodujące „uszczerpienie” tych środków, leżące po stronie pozwanego Banku, ani nie wykazała winy po jego stronie. Z poczynionych w sprawie ustaleń, na podstawie dokumentacji bankowej związanej z prowadzeniem danego rachunku oraz dokumentacji i rejestru transakcji operatora systemu rozliczeniowego bankomatu wynika, że jedynej transakcji obciążającej rachunek, udostępniony powódce przez (...), dokonano w dniu 22 stycznia 2015 r. na kwotę 200 zł przy użyciu udostępnionej powódce karty i prawidłowego numeru (...). Według twierdzeń samej powódki oraz świadka T. P. udostępniła ona kartę i (...) swemu konkubentowi T. P., który już wcześniej, za jej zgodą, pobierał środki z tego rachunku. Powódka rozpoznała go mimo bardzo złej jakości zapisów monitoringu bankomatowego, jak w czasie odpowiadającym transakcjom zarejestrowanym w systemie rozliczeniowym podchodził i dokonywał przy bankomacie czynności. On sam temu nie zaprzeczył, z wyjątkiem pobrania pieniędzy w kwocie 200 zł. Skoro jednak pieniądze nie zostały cofnięte do wnętrza bankomatu, a zarejestrowana została operacja pobrania kwoty 200 zł, i zgadza się dokumentacja rozliczeniowa bankomatu (raporty kasowe z uzupełnienia kaset bankomatu, raport z dokonywanych transakcji i zapisy monitoringu mimo pewnych przesunięć czasowych względem siebie), to należy uznać, że powódka nie wykazała, by pozwany Bank dokonał zaboru jej środków. Nie było rzeczą Sądu ustalenie, kto faktycznie dokonał zaboru, czy też przywłaszczył sobie te środki, gdyż postępowanie zostało skierowane przeciwko oznaczonej osobie pozwanej, a zakres postępowania dowodowego ograniczał się do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu między stronami niniejszej sprawy. Zatem zła jakość i obszar (zasięg) zapisu monitoringu bankomatu nie pozwoliły ustalić rzeczywistego przebiegu czynności przy bankomacie dokonywanych przez osobę korzystającą z karty powódki, co jednak - wobec braku dowodów na niekorzyść Banku - było bez znaczenia. Powódka miałaby możliwość ustalenia osoby sprawcy w postępowaniu karnym, gdzie organ postępowania ustala osobę sprawcy, o ile okaże się to możliwe. Sąd cywilny ustala – w oparciu o zaoferowane przez strony dowody - czy odpowiedzialność ponosi wskazana w pozwie osoba, a nie ustala rzeczywistego sprawcy.

Wobec tego, że powódka nie udowodniła swoich twierdzeń powództwo podlegało oddaleniu (pkt I. sentencji wyroku).

Ponieważ powódka korzystała tylko ze zwolnienia od kosztów sądowych, nie zwalniało to jej od zwrotu kosztów przeciwnikowi. Obowiązek zwrotu tych kosztów przez stronę przegrywającą wynika z art. 98 k.p.c. Na koszty te składa się kwota 60 zł kosztów zastępstwa procesowego adwokata w stawce minimalnej przy wskazanej przez powódkę wartości przedmiotu sporu oraz 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 77 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego w pkt II. sentencji wyroku.